

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 21.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **4607** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 2997/17.05.22г на „ЕВРО 07“ АД-С. с представляващ А.Д. против Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации № Р-12-84/27.04.22г на Зам.Председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на дружеството е определено ниво на запаси за извънредни ситуации за периода 01.07.22г-30.06.23г – 104.366 тона котелни горива, като дружеството създаде до 01.07.22г и съхранява до 30.06.23г количеството нефтопродукти при спазване условията на чл. 30 ал.1 от ЗЗНН, като създаде, съхранява и обновява със свои средства и за своя сметка запасите.

В обж. акт е обективизирано Разпореждане по чл.60 ал.1 от АПК за допускане на предв.изпълнение, жалбата срещу което е оставена без разглеждане като просрочена с Определение № 4107/20.05.22г/л.135/, влязло в сила на 02.06.22г.

В жалбата се сочи, че актът е издаден при липсата на компетентност/липсват доказателства за делегиране на правомощия на Зам.Председателя/, налице е и мат.незаконосъобразност- не са посочени възможността за делегация по чл.18 от ЗЗННП и издателя на Докладната записка,посочена като фактическо основание/.Общо разпореждане за създаване на нивата на запасите и задължените лица за процесния период не е оповестено публично на страницата на ответника, а само е цитирано като фактическо основание.Моли се за отмяна на Разпореждането и присъждане на разноски.В съд.заседание адв.И. поддържа жалбата и представя за сведение практика на ВАС по аналогичен казус.Твърди, че размерът на хонорарът му е съобразен с

фактичката и правна сложност на казуса и не е прекомерен. В писмени бележки се добавя още, че е налице отправено преюдициално запитване по д.№ 1257/21г на АдмС-В. относно приложение на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14.09.19г за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти в частта задължени лица и вид продукт за съхранение/който е различен от предмета на настоящото производство/, като запитването не касае задължителен за съда Регламент, поради което запитването не е от значение за произнасянето по настоящото дело.

Ответникът - Зам.Председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ се представлява в съдебно заседание от ю.к. Д., която оспорва жалбата и твърди, че представената за сведение практика на ВАС касае други въпроси. Претендират се разности, оспорва се като прекомерен адв.хонорар. Уточнява се, че в момента се изготвя официалното становище на РБ по отправеното преюдициално запитване от АдмС-В., като становището ще е в смисъл-недопустимост на запитването. В депозираното писмено становище са развити подробни аргументи относно законосъобразността на Разпореждането, като се моли за неговото потвърждаване. Сочи се, че Разпореждането е издадено от орган с компетентност-представена е заповед за делегиране на правомощия. Фактичките основания се съдържат и в документи от преписката/изрично цитирани в акта/, като актът е мотивиран и отговаря на изискванията за форма и съдържание. Правилно са определени вида на горивото и количеството, като при неяснота жалбоподателят е можел да поиска разяснение как са определени.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал.1 от АПК, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът намира, че не са налице основания за служебно спиране на настоящото съд.производство - поради преюдициалност на отправеното преюдициално запитване по д.№ 1257/21г на АдмС-В. относно приложение на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14.09.19г. Такова спиране не е поискано и от страните.

Съдът приема за установено от фактичката страна следното:

Обж. Разпореждане е издадено от Зам.Председателя на ДА“Д.“, с делегирани правомощия съгл. заповед № РД-10-150/29.05.17г на Председателя на ДА“Д.“/л.18/. Същата е посочена в обж. Разпореждане като номер и дата.

Обж. Разпореждане е издадено въз основа на фактите, отразени в изрично посочените в него документи от преписката, както следва:

1/получената информацията по чл.4 ал.2 и ал.3, ал.5 т.2 от ЗЗНН: а/ с вх.№ 1592/02.03.22г от НСИ с приложени документи-л.20-25; б/ Справка-декларация по чл.4 ал.2 от ЗЗНН на дружеството за 2021г/л.40/, депозирана на 14.02.22г/л.71/ и удостоверение от ТД „Митница“-С. на дружеството по чл.83з от ЗАДС от 12.12.21г/л.53/; в/ писмо от ответника до дружеството с изх.№ 1472/25.02.22г относно констатирани несъответствия в декларацията/л.73/ и КП № 590/24.03.22г за извършената проверка /л.75/ съгл. Заповед № РД-10-127/22.03.22г/л.101/; г/ с вх.№ СП-4/03.02.22г от Агенция „Митници“-л.155/грифът за сигурност е с изтекъл срок/

2/ докладна записка № 2532/21.04.22г на ГД на ГД „Д.“ /л.104/; 3/ изчисления по

Методиката/л.28-39/, утвърдена със Заповед № РД-10-214/04.08.20г/л.26/; 4/Общо разпореждане от 21.04.22г за създаване на нивата на запасите за извънредни ситуации за зад.лица и ДА“Д.“ за периода 01.07.22г-30.06.23г/л.123/, утвърдено от Председателя на ДА „Д.“ и негова Заповед № РЗЛ-11/21.04.22г за вписване в регистъра на зад.лица за проц.период/л.119/.

Между страните няма спор по фактите, поради което не е необходимо подробно описание на фактите по чл.4 ал.2 и ал.3, ал.5 т.2 от ЗЗНН.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК, от компетентността на Съда е да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът намира, че Разпореждането е издадено от компетентен орган, в кръга на делегираните му правомощия със заповед № РД-10-150/29.05.17г на Председателя на ДА „Д.“. Същата е посочена в Разпореждането като номер и дата. Действително в Разпореждането не е посочен издателят - Председател на ДА“Д.“, но това не води до извод за липса на компетентност у Зам.Председателя. Заповедта е част от адм.преписка и ако дружеството е желало - имало е възможност да се запознае с нея в рамките на адм.производство/при надлежно негово искане по реда на АПК/.

Разпореждането е издадено в писмена форма съгл. общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК и съдържа реквизитите съгл. чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му. Фактическите основания на органа са изложени в документите от адм.преписка, като съгл. практиката на ВАС това не води до липсата на фактически основания и респ. до немотивираност, респ. до незаконосъобразност на акта. В Разпореждането изчерпателно са цитирани документите от преписката, въз основа на които се е произнесъл ответника. Тези документи са част от преписката и ако дружеството е желало - имало е възможност да се запознае с тях в хода на адм.производство/при надлежно негово искане по реда на АПК/. Само справката от Агенция „Митници“ е представена от ответника едва по делото - след изтичането на срока на грифа за сигурност В АПК не е разписано задължение на органа да връчва на адресата на акта всички документи от преписката.

При издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Органът се е произнесъл при напълно установена фактическа обстановка/вкл. след съставен на 24.03.22г КП относно несъответствия в справка-декларацията на дружеството към 31.12.21г/, неоспорена в нито един момент от дружеството, подкрепена с доказателства/информацията по чл. 4 ал.2, ал.3 и ал.5 от ЗЗНН/. Заповедта е издадена, като са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, съгл. чл. 35 от АПК.

Всъщност и пред съда дружеството не оспорва фактическите констатации, респ. не твърди, че количеството и вида на горивото са неправилно изчислени или че изобщо не следва да е адресат на такъв акт. Разпореждането в такъв случай е и материално законосъобразно. Липсата на изписано в Разпореждането указание за приложението на чл.18 от ЗЗНН не води до мат.незаконосъобразност на акта.

Съдът намира, че актът е постановен в съответствие с целта на закона и жалбата

следва да бъде отхвърлена като напълно неоснователна.

С оглед изхода на делото, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.3 от АПК, като следва да му се присъди юрк.възнаграждение в мин.размер на 100лв по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 2997/17.05.22г на „ЕВРО 07“ АД-С. с представляващ А.Д. против Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации № Р-12-84/27.04.22г на Зам.Председателя на Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ОСЪЖДА „ЕВРО 07“ АД-С. с представляващ А.Д. ДА ЗАПЛАТИ НА Държавна Агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата от 100лева, представляваща сторените разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: